

Arrest

nr. 134 646 van 5 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en haar advocaat M. DECROOCK loco advocaat S. MICHOLT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoeker, de heer A.-U. R. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Pakistaans staatsburgerschap te bezitten en van origine Sayed te zijn. U bent geboren in Karachi (Sindh, Pakistan) waar u ook woont. U bent getrouwd met K.(...) B.(...) (O.V. X). Op 23 januari 2012 vroeg u in België voor de eerste keer asiel aan omdat u problemen had met een aantal mensen van de Peoples Aman Committee (PAC) – u had namelijk geweigerd mee te werken aan door hen beraamde afpersingen, ontvoeringen en moorden; ze hadden u er bij de politie ook van beschuldigd betrokken te zijn bij een schietincident. Uw vrouw komt u vervoegen in België en vraagt op 31 mei 2012 ook asiel aan omwille van uw problemen. Op 11 maart 2013 gaat het Commissariaat-generaal (CGVS) inzake uw asielaanvraag en die van uw vrouw over tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw betrokkenheid bij het

PAC en uw daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig werden bevonden. Tegen deze beslissing dienden u en uw vrouw op 5 april 2013 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) maar deze instantie bevestigde op 1 juli 2013 de beslissing van het CGVS. Zonder België verlaten te hebben, dienen u en uw vrouw op 16 mei 2014 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat een aantal van uw vrienden verdwenen en vermoord zijn, meer bepaald leden van de PAC. U wilt hiermee aantonen dat de algemene situatie in Pakistan heel slecht is. U verklaart ook dat uw vrouw te weten kwam dat de politie nog steeds naar u op zoek is en navraag doet naar u. Volgens u zet de moeder van uw vrouw haar onder druk om van u te scheiden omdat ze u als verantwoordelijke voor de problemen ziet. Het Commissariaat-generaal nam op 6 juni 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U ging tegen deze weigeringsbeslissing niet in beroep. Op 17 september 2014 diende u voor de derde maal een asielaanvraag in. U herhaalt uw verklaringen uit uw tweede asielaanvraag. De politie komt u nog steeds zoeken thuis en stelt vragen aan mensen uit de regio of aan uw schoonouders. Verder herhaalde u dat de familie van uw vrouw haar onder druk zette om u te verlaten en verwees u opnieuw naar leden van PAC die door de politie worden opgepakt en brutaal behandeld of vermoord worden. U gaf als concreet voorbeeld een vriend van u op die gearresteerd werd. Hij was ook lid van PAC. Als nieuwe elementen voor uw huidige asielaanvraag legde u 11 krantenartikelen voor over een inval in uw woning, de arrestatie en dood van leden van politieke partijen en over de algemene veiligheid in Karachi. U vreest bij terugkeer voor uw leven. U vreest enerzijds de autoriteiten. Anderzijds vreest u de familieleden van uw vrouw omdat ze druk zetten op haar en u haar zou kunnen verliezen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. U hebt problemen gehad met een aantal mensen van de Peoples Aman Committee (PAC) tegenover wie u geweigerd had om mee te werken aan afpersingen, ontvoeringen en moorden. Dat was de reden waarom ze u bij de politie hadden beschuldigd betrokken te zijn geweest bij een schietincident (1ste AA). U herhaalde dat u door de politie nog gezocht werd. Verder herhaalde u dat vrienden, leden van PAC verdwenen zijn en zelfs vermoord werden en dat uw vrouw door haar familie onder druk werd gezet om u te verlaten (2de AA). Als nieuwe elementen in uw huidige asielaanvraag legde u 11 krantenartikelen voor over een inval in uw woning, arrestaties en moorden op leden van politieke partijen en over de algemene veiligheidssituatie in Karachi (3de AA DVZ verklaring rubriek 15, 17, 18, 19, 20).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw betrokkenheid bij het PAC en uw daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig werden bevonden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad van State. Ook uw tweede asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat de geloofwaardigheid van de nieuwe elementen, louter bijkomende verklaringen, niet van die aard waren dat ze afbreuk deden aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u

naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Aangaande het krantenartikel d.d. 10 april 2014 (artikel 1) waarin uw naam vermeldt wordt, moet opgemerkt worden dat het artikel enkel melding maakt dat een lid van Aman Committee vermeldt dat de politie uw woning is binnengevallen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Dit geldt des te meer nu uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling. Gelet op hetgeen voorafgaat vermogen deze documenten op zichzelf niet de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Bovendien kan uit het artikel niet afgeleid worden in welke concrete omstandigheden uw woning werd binnengevallen, noch wat de reden voor deze inval in april 2014 was en aldus toont het artikel niet aan dat het verband houdt met uw persoonlijke asielmotieven waarvoor u internationale bescherming vraagt.

Wat betreft de krantenartikelen (artikel 2-11) die u voorlegt en waarin niet naar u persoonlijk wordt verwezen, moet opgemerkt worden dat deze artikels niets te maken hebben met uw persoonlijke asielmotieven waarvoor u internationale bescherming vraagt. U verklaarde dat u met deze artikelen de algemene situatie in Pakistan en in Karachi wil aankaarten. In verband met de algemene situatie in Pakistan waarnaar u in deze context verwijst, kan er op gewezen worden dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire bescherming toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, moet echter worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag dd. 6 juni 2014, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratief dossier werd gevoegd.

De door u voorgelegde envelop tenslotte toont enkel aan dat u in België post ontvangt vanuit Pakistan. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid

van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekster, mevrouw K.B., als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Pakistaans staatsburgerschap te bezitten en van origine Sayed te zijn. U bent geboren in Karachi (Sindh, Pakistan) waar u ook woont. U bent getrouwd met A.(...)-u.(...) R.(...) (O.V. 6.947.289). Op 23 januari 2012 vroeg uw man in België voor de eerste keer asiel aan omdat uw man problemen had met een aantal mensen van de Peoples Aman Committee (PAC). Hij had namelijk geweigerd mee te werken aan door hen beraamde afpersingen, ontvoeringen en moorden. Ze hadden uw man er bij de politie ook van beschuldigd betrokken te zijn bij een schietincident. U komt uw man vervoegen in België op 31 mei 2012 en u vraagt ook asiel aan omwille van zijn problemen. Op 11 maart 2013 gaat het Commissariaat-generaal (CGVS) inzake uw asielaanvraag en die van uw man over tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de betrokkenheid van uw man bij het PAC en de daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig werden bevonden. Tegen deze beslissing dienden u en uw man op 5 april 2013 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) maar deze instantie bevestigde op 1 juli 2013 de beslissing van het CGVS. Zonder België verlaten te hebben, dienen u en uw man op 16 mei 2014 een tweede asielaanvraag in. In het kader van de tweede asielaanvraag verklaarde uw man dat een aantal van zijn vrienden verdwenen en vermoord zijn, meer bepaald leden van de PAC. Hij wilt hiermee aantonen dat de algemene situatie in Pakistan heel slecht is. U kwam te weten dat de politie nog steeds naar hem op zoek is en navraag doet naar hem. Uw moeder zou u onder druk zetten om te scheiden van uw man omdat ze uw man als verantwoordelijke ziet voor de problemen. Het Commissariaat-generaal nam op 6 juni 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U ging tegen deze weigeringsbeslissing niet in beroep. Op 17 september 2014 dienden u en uw man voor de derde maal een asielaanvraag in. U herhaalt dat uw man problemen heeft en dat bij terugkeer ze u en uw man zullen elimineren. Wanneer iemand zijn organisatie verlaat, vermoorden ze hem beweerde u. U verwees naar informatie die u van uw broer had ontvangen over de algemene veiligheidstoestand in Pakistan en in Karachi, informatie uit de media. Uw broer liet u weten dat mensen naar u komen vragen en dat dit problemen zou creëren bij uw familie. Als nieuwe elementen voor jullie huidige asielaanvraag legde uw man 11 krantenartikelen voor over de inval in jullie woning, de arrestatie en dood van leden van politieke partijen en over de algemene veiligheid in Karachi. U vreest bij terugkeer voor uw leven. U vreest nog steeds de leden van de organisatie waarbij uw man betrokken was.

B. Motivering

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man (DVZ 3e AA, rubriek 15). In het kader van de door hem ingediende derde asielaanvraag heb ik een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw man, luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. U hebt problemen gehad met een aantal mensen van de Peoples

Aman Committee (PAC) tegenover wie u geweigerd had om mee te werken aan afpersingen, ontvoeringen en moorden. Dat was de reden waarom ze u bij de politie hadden beschuldigd betrokken te zijn geweest bij een schietincident (1ste AA). U herhaalde dat u door de politie nog gezocht werd. Verder herhaalde u dat vrienden, leden van PAC verdwenen zijn en zelfs vermoord werden en dat uw vrouw door haar familie onder druk werd gezet om u te verlaten (2de AA). Als nieuwe elementen in uw huidige asielaanvraag legde u 11 krantenartikelen voor over een inval in uw woning, arrestaties en moorden op leden van politieke partijen en over de algemene veiligheidssituatie in Karachi (3de AA DVZ verklaring rubriek 15, 17, 18, 19, 20).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw betrokkenheid bij het PAC en uw daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig werden bevonden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad van State. Ook uw tweede asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat de geloofwaardigheid van de nieuwe elementen, louter bijkomende verklaringen, niet van die aard waren dat ze afbreuk deden aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kan minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Aangaande het krantenartikel d.d. 10 april 2014 (artikel 1) waarin uw naam vermeldt wordt, moet opgemerkt worden dat het artikel enkel melding maakt dat een lid van Aman Committee vermeldt dat de politie uw woning is binnengevallen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Dit geldt des te meer nu uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling. Gelet op hetgeen voorafgaat vermogen deze documenten op zichzelf niet de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Bovendien kan uit het artikel niet afgeleid worden in welke concrete omstandigheden uw woning werd binnengevallen, noch wat de reden voor deze inval in april 2014 was en aldus toont het artikel niet aan dat het verband houdt met uw persoonlijke asielmotieven waarvoor u internationale bescherming vraagt.

Wat betreft de krantenartikelen (artikel 2-11) die u voorlegt en waarin niet naar u persoonlijk wordt verwezen, moet opgemerkt worden dat deze artikels niets te maken hebben met uw persoonlijke asielmotieven waarvoor u internationale bescherming vraagt. U verklaarde dat u met deze artikelen de algemene situatie in Pakistan en in Karachi wil aankaarten. In verband met de algemene situatie in Pakistan waarnaar u in deze context verwijst, kan er op gewezen worden dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire bescherming toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, moet echter worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag dd. 6 juni 2014, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratief dossier werd gevoegd.

De door u voorgelegde envelop tenslotte toont enkel aan dat u in België post ontvangt vanuit Pakistan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/4 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekers bezorgen de Raad per aanvullende nota op 2 december 2014 een krantenartikel met beëdigde vertaling over een aanval op verzoeker en enkele krantenartikelen over de veiligheidssituatie in Karachi met beëdigde vertaling.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissingen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 22 oktober 2014 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers' eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoekers betrokkenheid bij het PAC en de daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig werden bevonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 1 juli 2013 de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij arrest nr. 106 200. Het Commissariaat-generaal nam op 6 juni 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag in het kader van verzoekers' tweede asielaanvraag. Verzoekers gingen niet in beroep.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of

ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongelooftwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In haar beslissingen heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvragen geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk en worden door de Raad overgenomen.

In hun verzoekschrift brengen verzoekers geen argumenten aan die de motieven van de beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

In de bestreden beslissingen merkt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet en als nieuw element 11 krantenartikelen voorlegt over een inval in zijn woning, arrestaties en moorden op leden van politieke partijen en over de algemene veiligheidssituatie in Karachi. Verzoekers' eerste asielaanvragen werden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geweigerd omdat de geloofwaardigheid van hun asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en verzoekers betrokkenheid bij het PAC en hun daaruit voortvloeiende problemen ongelooftwaardig werden bevonden. Deze beslissingen en beoordelingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Verzoekers tweede asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat de geloofwaardigheid van de nieuwe elementen, zijnde louter bijkomende verklaringen, niet van die aard waren dat ze afbreuk deden aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

Verzoekers voeren aan dat de documenten die zij thans voorleggen nog maar recent hebben kunnen bekomen en dat zij waarachtig zijn.

Met betrekking tot verzoekers' voorgelegde documenten motiveren de bestreden beslissingen als volgt: *"Aangaande het krantenartikel d.d. 10 april 2014 (artikel 1) waarin uw naam vermeldt wordt, moet opgemerkt worden dat het artikel enkel melding maakt dat een lid van Aman Committee vermeldt dat de politie uw woning is binnengevallen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Dit geldt des te meer nu uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling. Gelet op hetgeen voorafgaat vermogen deze documenten op zichzelf niet de geloofwaardigheid van uw ongelooftwaardig asielrelaas te herstellen. Bovendien kan uit het artikel niet afgeleid worden in welke concrete omstandigheden uw woning werd binnengevallen, noch wat de reden voor deze inval in april 2014 was en aldus toont het artikel niet aan*

dat het verband houdt met uw persoonlijke asielmotieven waarvoor u internationale bescherming vraagt.

Wat betreft de krantenartikelen (artikel 2-11) die u voorlegt en waarin niet naar u persoonlijk wordt verwezen, moet opgemerkt worden dat deze artikels niets te maken hebben met uw persoonlijke asielmotieven waarvoor u internationale bescherming vraagt. U verklaarde dat u met deze artikelen de algemene situatie in Pakistan en in Karachi wil aankaarten. In verband met de algemene situatie in Pakistan waarnaar u in deze context verwijst, kan er op gewezen worden dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire bescherming toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, moet echter worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag dd. 6 juni 2014, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratief dossier werd gevoegd.

De door u voorgelegde envelop tenslotte toont enkel aan dat u in België post ontvangt vanuit Pakistan.”.

Met de argumentatie dat deze documenten waarachtig zijn en dat het louter verwijzen naar een vorige asielaanvraag of het feit dat er valse documenten te verkrijgen zijn, niet voldoende is, doen verzoekers geen afbreuk aan deze correct gedane vaststellingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze vaststellingen zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De commissaris-generaal heeft aldus terecht vastgesteld dat de ‘nieuwe elementen’ die een voortzetting vormen van hun asielrelazen (hetgeen niet wordt betwist door verzoekers) en die ongeloofwaardig werden bevonden, geen nieuwe elementen uitmaken in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, aangezien de nieuw aangereikte elementen een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden. In tegenstelling tot verzoekers’ betoog blijkt uit de beslissingen bovendien niet dat de nieuwe documenten niet worden weerhouden omdat ze vals zouden zijn maar omdat ze onvoldoende bewijskrachtig zijn om de geloofwaardigheid van hun relaas te herstellen.

Verzoekers bezorgen de Raad per aanvullende nota op 2 december 2014 een krantenartikel met beëdigde vertaling over een aanval op verzoeker en enkele krantenartikelen over de veiligheidssituatie in Karachi met beëdigde vertaling. De Raad wenst hierbij op te merken dat een krantenartikel geen officieel document is en het voorleggen van een originele krant waarin het artikel is verschenen wel het bewijs vormt dat het artikel gepubliceerd is, maar geen bewijs inhoudt van de erin vermelde feiten. Uit de vertaling van de krantenartikelen blijkt dat verzoeker enerzijds is aangevallen door een gewapende overvaller en dat verzoeker hierbij gewond raakte en anderzijds dat zijn huis werd overvallen. Uit deze artikelen kan echter niet afgeleid worden in welke concrete omstandigheden verzoekers woning werd binnengevallen noch in welke omstandigheden verzoeker werd aangevallen, noch wat de reden voor deze aan- en inval was en aldus tonen deze artikelen niet aan dat ze verband houden met verzoekers persoonlijke asielmotieven waarvoor hij internationale bescherming vraagt. Overigens stelt de Raad vast dat geen enkel krantenartikel een datum bevat, waardoor het geenszins duidelijk is op welk ogenblik deze artikelen zouden verschenen zijn.

Uit het geheel waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt evenmin enige aanwijzing waaruit zou blijken dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet zouden lopen in geval van terugkeer naar Pakistan. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking “binnenlands gewapend conflict” betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een

reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier (COI Focus, Pakistan Actuele veiligheidssituatie van 18 februari 2014) niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Immers, ofschoon uit de door verzoekers geciteerde recente artikelen in het verzoekschrift en de krantenartikelen die hij bijbracht inderdaad blijkt dat er zich na de verslagperiode van de informatie vervat in het administratief dossier in Karachi een aantal incidenten hebben voorgedaan, kan hieruit geenszins blijken dat het geweld in de provincie Sindh in Pakistan actueel de vereiste omvang en intensiteit bereikt om gecatalogeerd te worden als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Overigens stelt de Raad vast dat de krantenartikelen omtrent de veiligheidssituatie in Karachi die verzoeker bij zijn aanvullende nota heeft gevoegd, geen datum bevatten, waardoor het geenszins duidelijk is op welk ogenblik deze artikelen zouden verschenen zijn en in welke periode de incidenten waarvan sprake zouden zijn voorgevallen. Hoe dan ook, kan hieruit evenmin geenszins blijken dat het geweld in de provincie Sindh in Pakistan actueel de vereiste omvang en intensiteit bereikt om gecatalogeerd te worden als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekers aangeven dat zij niet de mogelijkheid hebben gekregen om de nieuwe gegevens mondeling toe te lichten ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient te Raad op te merken dat de mogelijkheid tot afzien van het persoonlijk horen werd voorzien in artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat luidt als volgt: *“In afwijking van § 1 kan de Commissaris-generaal in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet.”*

Dit artikel werd gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit het Verslag aan de Koning blijkt dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal, dat de commissaris-generaal kan oordelen dat hij na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en dat de commissaris-generaal kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de vreemdelingenwet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat meent de Raad dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.6. In zoverre verzoekers nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het

verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekers in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF